

като, напримѣръ, трѣски, стѣрготини, зола изъ пѣщите и други органически вѣщества, които ако натрупаме на купъ и ако ги поливаме съ оная вода, която тече изъ оборете, съ помия и съ сапунена вода, която остава послѣ прането, то въ купъ ще да са захване гниение. Когато сичкото това изгние добре, то съ тоя торъ ние можеме да наториме гнилистата почва (разбира се, че постепенно), която, ако до сега и да е била неплодородна, ще да ни даде изобилие. Ако тѣшката гнилиста почва има пѣсачна подпочва, то такава почва ние можеме да улучшиме така сѣщо съ дълбока оранъ, ако само гниениятъ пластъ не е твърде дебѣлъ. Ако ореме дълбоко, то изровваме съ плугътъ ся частъ и огъ пѣсакливата подпочва, която са смѣсва съ гнилистата и прави я по-роховита. Но най-добре е, ако оставиме така изоранната нѣва да постои малко повечеко несѣянна, щото частиците отъ подпочвата, които сѣ изровени и изнесе-